

قِصَّه های

هزارگی

آفسانه های

آیزوپ پونانی

(کِتابِ دُوم)

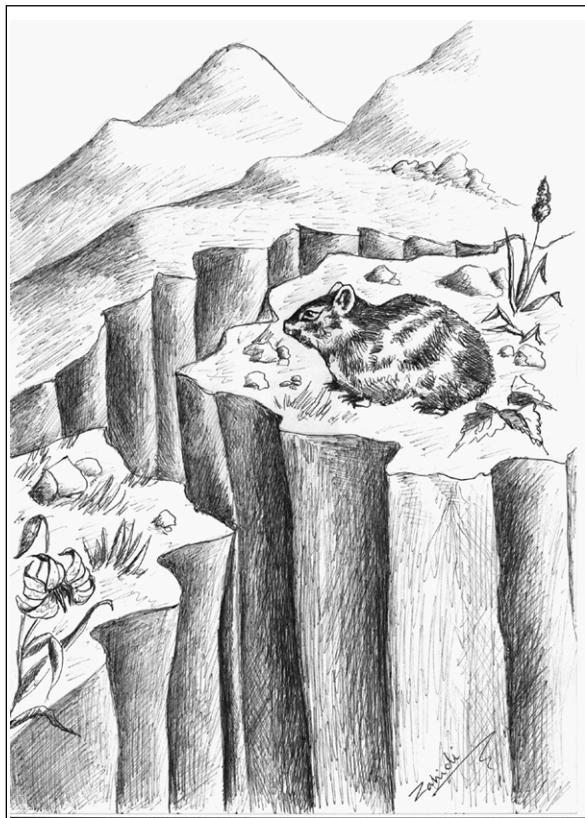
شماره ۱۶

فرقاو زلقدری

(۱۱) گِرْفَتَارِ شُدُونِ كَوَهِ دَمْشَكِلَات

يَكْ رَوْزْ، مَرْدُمْ يَكْ دِهِ خَبَرْ شُدْ كَهِ كَوَهِ
 گِرْفَتَارِ مُشَكِّلَاتِ وَ سَخْتَنِي شُدْهِ. دُودْ اَزْ سَرِ كَوَهِ بَالِ
 مُوشُدْ. زَمِينْ لَرْزَهِ مُوكَدْ، دِرْخَتَا دَيَكَدِيَّهِ خُو
 خُورَدَهِ چَپَهِ مُوشُدْ. لَاشِ سَنَگَهَا لَخَشِيدَهِ مَيَدَهِ

مُوشُدْ. مَرْدُمْ فَامِيدْ
 كَهِ يَكْ وَاقِعَهِ
 خَطَرْنَاكْ مُوشَهِ.
 مَرْدُمْ دَيَكْ جَايِ
 جَمَعْ شُدْ مُنتَظِرِ
 مَنَدْ وَ مُنتَظِرِ مَنَدْ.
 كَهِ اَيَچْ كَارِ نَشُدْ.
 دَآخَرِ يَكْ

خَطْرَنَاكِ زِلْزَلِه شُدُّو و يِكِ كَلْه دَرَزِ دَكْمَرِ كَوه
پَيَدا شُدُّو. كُلِّ مَرْدُومِ خَود خُورَه قَدْ زَانِه هَا دَزَمِين
انَدَخْتَه خَاو شُدُّو و مُنْتَظَرِ مَنَد كَه زِلْزَلِه خَلَاص
شُنَه. دَآخِرِ كَار يِكِ چُقْنَى مُوشِ رِيزَه از مَنِه دَرَزِ
بَرَوْتَكِ زَدَه سَر خُورَه بُورَه كَده طَرفِ ازوَا آمَاد. مَرْدُوم
كَه اِي صَحَنَه رَه دِيد، گُفت:

“غَالِمَفَالِ شَى زِيَادِ بُوْد، بُورَشَو شَى رِيزَه.”

۱۲ گَلِه تَولَى و قَوْقَرِيَا

یک گَلِه تَولَى صارايى از دِستِ حَيوانَى

وَحشى دَعَاب
بُود. أُونا خَبر
نَدَشَت كَه چِيز
كَار كَنه.
وَختى كَه أُونا
يَكُو حَيوان رَه
مِيدِيد كَه سُون
شَى مَيه كُل شَى
از تَرس دُوتا مُوكَد.

يَك رَوز گَلِه تَولَى كَه دِيد يَك گَلِه آسِ
وَحشى دَچَپَو مِيمَاد گَلِه تَولَى دَتَرس و عَجلَه سُونِ
دَرياقَه رَفت كَه خُودُن خُو غَرقَ كَنه، تَا كَه هَميشه

دَ تَرَس نَبَشَه. لِيَكِن وَخْتَى نِزِدِيْكِ دَرِيَاچَه رَسِيْدَه،
يَك بُلُوگ قوقري دَ تَرَس خَوْدُن خُورَه دَ مَنِه آو
آنَدَخْتَه تَاي آو رَفَت. گَلِه تَولَى گُفت:

”وَضَعِيَّتُ اُوقَس خَرَاب هَم نِيه كَه مَعْلُوم مُوشَه.“

۱۳ گُرگ و بُزغله

یک دَنه بُزغله دَ سَرِ یک دیوال بال شُدد و تا ره

ت وخ مُوكد و

یکده گُرگ

ره دَ تا دِید.

بُزغله قد دَ و

و دُشنا مَ بَلَهِ

دُشمن خُ

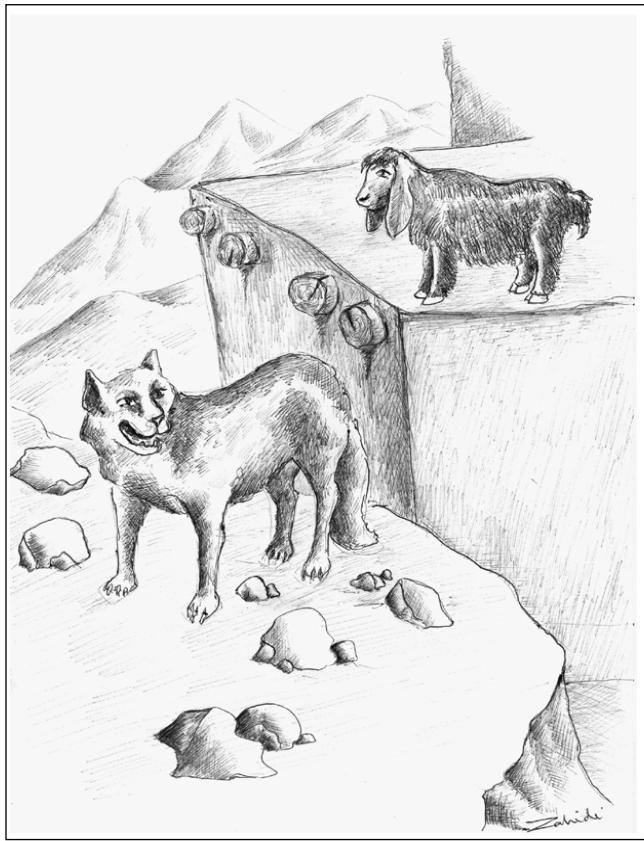
حَمله کد:

”قاتِل،“

دُوز، تُو دَ

بَین آزی مَردم

خُوب و مُحترم چِيز کار مُونی؟ تُو چِطُور جُرئت کدی
که دَ جایی بیی که مَردم از تمام کارای تُو باخبر

آسته.“

گُرگ گُفت: “دَو زَدَه بُورُو، رَفِيق جوان!”

“وَختى خَطْر دُور بَشَه دَلَير بُودَو غَلَر آسوِيه.”

چو مَیده گَر و مَار

دَ يِك رُوزِ يَخِ زِمِستو، يِك چو مَیده گَر آهِسته
آهِسته از طَرفِ کار خُو سُون خانِه خُو میماد.

يَكده يِك چِيزِ سِياه ره
دَ بَلِه بَرف دِيد. وَختى
نَزِديك آماد يِك مَار
ره دِيد که مُردد
مَعْلُوم مُوشُد.
مَگر او ره بَغل کده
بَلدِه گَرم کدو دَ خانه بُرد و
چابُوك دَ پِيشِ دیدگو ایشت. أُشتُکای
چو مَیده گَر مَار ره توخ مُوكد، أُونا دِيد که مَار
آهِسته آهِسته زِنده مُوشه.
يَكى از أُونا خود خُو خَم کده، مَار ره دِست زَد.

ماریکدفه سَر خُو بال کده نیش خُو تَیار کد که او
ره نیش بزنه و بُکُشه.

چومِیده گَر تاوار خُوره گِرفته مار ره زده دُو
نِیم کد و گُفت:

“آهه ... قد شَرِیر نَباید خُوبی کنی.”

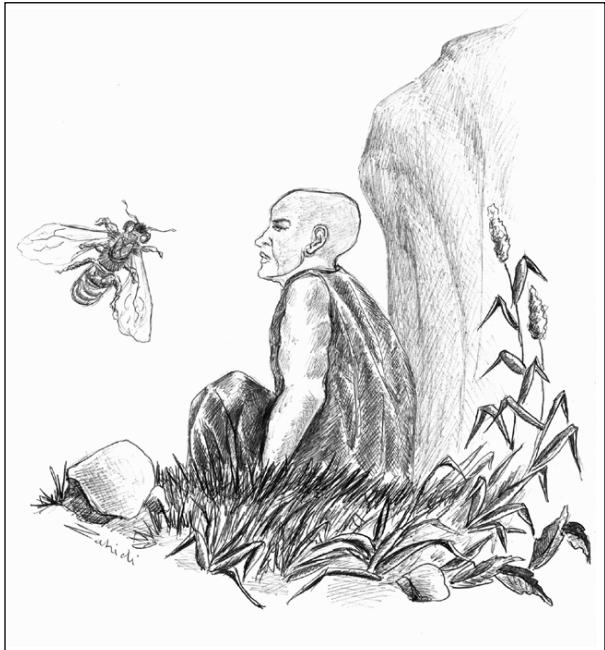
۱۵ کَلْ مَرْتِيَكَه وَ پَاشَه

یک زَمَان دَ یک رُوزِ گَرم تَایِستَو یک مَرْتِيَكَه
 کَلْ دَ کَمَر شِيشَتَه بُود. یک پَاشَه أَمَاد وَ بِيزْبِيزِ
 کَدَه بَلِه سَرِ کَلْ شَى شِيشَتَه وَ أُورَه لَحَظَه دَ

لَحَظَه مِيَكَنَد.

کَلْ مَرْتِيَكَه أُورَه نِشُو گِرْفَتَه
 قَدْ قَافِ الْغَهِ خُو
 ما كَمْ دَ جَايِ ازُو
 بَلِه تَولْغَه خُو
 زَد. پَاشَه بَسَم
 أُورَه آزار

مِيَدَد. اِينَدَفَه کَلْ مَرْتِيَكَه اِزْ عَقَلْ خُو کَار گِرْفَتَه
 گُفت:

”تُو خود خُو زَخْمِي مُونِي وَختِي كه يك پَست ره
دُشْمَن حِساب كَنِي.“

۱۶) رو باه و چِيلو

يک وخت يك رو باه قد يك چِيلو رَفت و آمد
 پيدا کد، دَ ظاهِرِ قد يَكْدِيگه خُو رَفِيق معلوم
 مُوشُد. يك شاو رو باه چِيلو ره ميهمان کد، بَلَدِه
 رِيشخَندِي و مَزاغ پيش ازُو يك قاب شوروا ايشت.

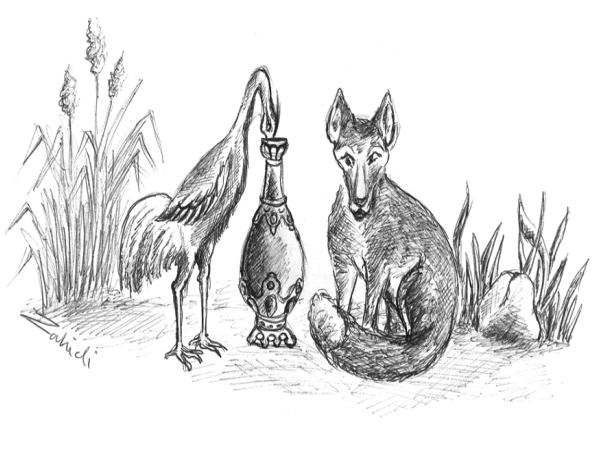
كه خودِ رو باه

دَ آسانِي دَ مَنه
 قاب؛ شُوروا ره
 خورده

مِيتَنِست

ليکِن چِيلو

فَقط سَر

قوشون خُوره تَر مِيتَنِست و خورده نَمِيتَنِست.
 چِيلو نان نَخورده از سَر دِستِرخونِ رو باه بال شُد.

روباه گفت: "متاسف‌أَسْتُم، نان از دل تُونَبُود."
چیلو گفت: "خواهِش مُونُم، خَيْر بَشَه أَمِيدوار
أَسْتُم كَه مِيهماَنِ آزمه شُنِى و قَد آزمه نان مَيْل
كَنِى."

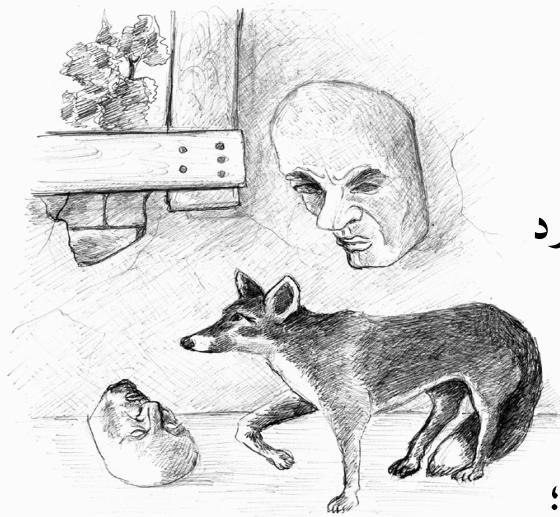
یک چند روز پاس روباہ میهمان چیلو شُد، وَختى
سَرِ دَسْتِرِخو شِيشت دید که نان دَمَنِه کُوزه گَردو
دراز أَسته که دان شى تَنگ بُود. روباہ نَمِيتَنِست
نُول خُو دَمَنِه شى کده نان بُوخره، روباہ فَقط
تَنِست که کُوزه ره از بُرون شى بِلسه. چیلو
گفت:

"بَلَدِه آزى ما متاسف نِسْتُم، چَمَچَه دَنوبَت
أَسته.".

"دَ بَدلِ بَدِى، بَدِى مَيْه.".

۱۷ روباه و نقاب

یک روباه اتفاقی دَمَنِه پَسْ خانِه یک
تماشاخانِه رَفت. یکدَفه هُوش شی شُد که یک رُوی

گُور گُور سُون اُزو
تُوخ مُونه. روباه
خیلی غَدر تَرس خورد
وَختی خُوب غَوْچ
توخ کد، دِید
که یک نقاب آسته؛

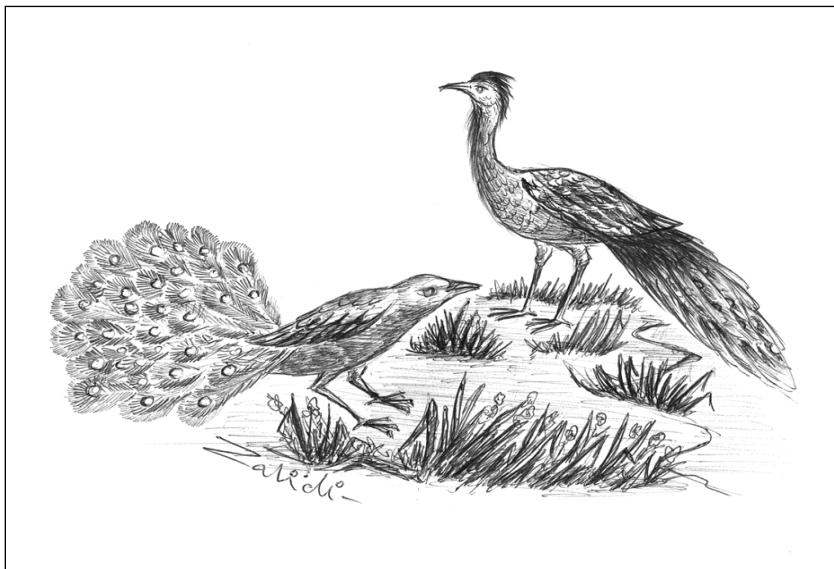
که بازِیگرا دَوختِ بازی نَمایش دَرُوی خُو مُونه.
روباه گُفت:

”اوهو... تو خیلی خوب آدم آلی معلوم میدی مَگر
فَقَطْ مَغْز نَدِرِه.“

zag-o-wos

۱۸

یک زاغ جُرئت کد بَلِه زِمین که طاوُوس دَ اُونجى مِيگَشت؛ بوره. اُو چَند دَنَه پَر پَيِدا کد که دَ وَختِ پَرپُوكِلَه طاوُوس دَ اُونجى اُفتِيده

بُود، زاغ پَرهای طاوُوس ره دَ دُم خُو بَسته کده، دَ خَنتُومايله و خَم کده سُون طاوُوس ها رفت، وختى زاغ دَ ازُونا نِزِديك شُد، اُونا دَ چَل زاغ فامِيد

و دَ جان شى قَدْ قوشون خُو حَمله کد و پَرَهَاي خُوره
ازُو پَس گِرفت. زاغ ناچار پَس پِيش دِيگه زاغها
رَفت.

دِيگه زاغها که رَفتار ازى زاغره از دُور
دِيد و از کار شى آمو رَقم که گَلِه طاوُوس بَدشى
آمده بُود، اونا هم ازو بَدشى آمده سَرشى قار بُود،
زاغهاي دِيگه گُفت:

”پَرِ خُوب کَس ره مُرغ خُوب جور نَمِيتَنه.“

۱۹ قوقرى و نَرَگَو

يک چُوجِه قوقرى قَد آتِه خُوكه دَپالوي يك
آوچ(نَوُور) اِستا شُدد گُفت:

”ما يك بلايى ره دِيدُم كه دَ
آندازِه يك كوه كَله بُود، دُوشاخ
دَشت و يك دَراز
دُم دَشت. سُم شى
دُوشق شُدد.“
آتِه شى گُفت:
”اوو... بچيم! او
نَرَگاو سَفِيدِ دِيغۇ
آسته. اوقس هم كَله نِيه.
او كَم زَره آزمە كده كَله
يە، ما مِيتَنُم خود خُولُوگ كَنم تُو توخ كُو.“

قوقری دَ مَنِه خِو پُوف کد و پُوف کد، از بَچه خُو
پُرسِید: ”او گَوَّ امی قَس کَله بُود؟“
قوقری ریزه گُفت: ”آزی کَله تَر، آزی کده کَله
تَر، غَدار کَله تَر بُود.“ آته شی بسم دَ مَنِه خُو
پُوف کده پُرسِید: ”آزی کده هَم کَله تَر؟“
قوقری ریزه گُفت: ”کَله تَر، آتَی کَله تَر.“
قوقری، کَله نَفَسِ تازه عَمِيق کَشیده بسم پُوف
کد، آماس کد و آماس کد و بسم گُفت: ”دَ ازمه
مَعْلُوم آسته که نَرَگَوَ ایقس کَله نِیه.“
که یکدَفه پاره شُد.

”خُود خُو بازی ددو، خُود خُو تَباه کدویه.“

و حیوانای وحشی

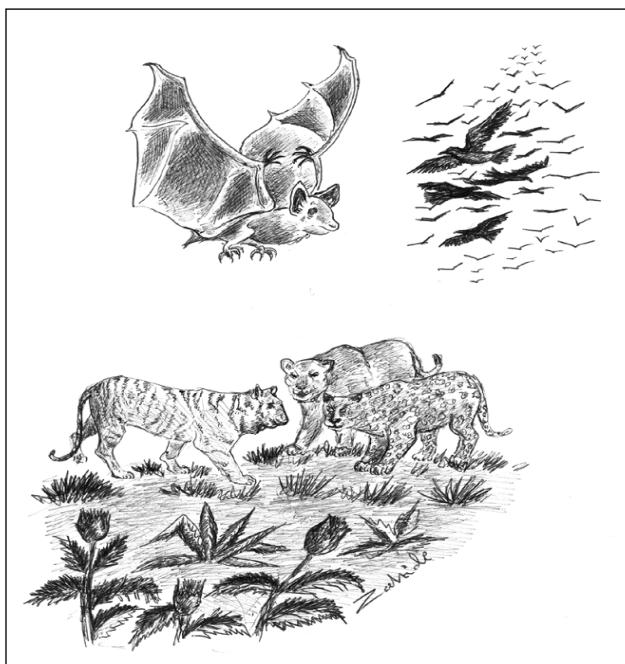
بَین مُرغکو و حیوانای وحشی يك کَله جَنگ دَرو دَر مِيگِرفت. وختی آردو لَشکر، لَشکر مُرغکو و لَشکر حیوانای وحشی سُونِ مَيدونِ جَنگ مُورافت. کور شوپرک حیره مَندد که سُونِ كُدم طَرف آزُونا بُوره. مُرغکو پیش کورشوپرک آماد و گُفت: "قد آزموبَلده جَنگ قد حیوانای وحشی بوري." کورشوپرگُفت: "ما حیوان أَسْتُم." کمی پسان يك گله از حیوانای وحشی پیش شی آماد و گُفت: "بَلده جَنگ قد مُرغکو سُونِ ازمو بَيه."

کورشوپرک گُفت: "ما مُرغ أَسْتُم." خوشبختانه، د آخر بَین مُرغکو و حیوانای وحشی

جَنَگ نَشَد و هَر دُو طَرف صُلح كَد. كورشُوپِرَك
 پِيش مُرغَكَو رَفت كَه قَد ازُونَا گَذ شُدَه دَ جَشن و
 او ما غ ازُونَا شُريِك شُنَه. مَكَر كُل مُرغَكَو دَ خلاف
 ازُو شُدد او پَر كُشيدَه رَفت پِيش حَيوانَي وَحشى
 كَه قَد ازُونَا گَذ شُنَه و دَ چابُوكَى تورَه رَه فامِيد

و پَس دُوتا كَد
 كَه أَكَه نَه
 تِيكَه پارَه
 مُوشُد.

كورشُوپِرَك قَد
 خود خُو گُفت:

”اوو...ما آلى فامىلۇم، أگە طەرفى كَس نَرى، كَس
رَفِيق تُو هَم نَموشە.“

قۇرغۇش

۱	گِرْفَتَارُشُونْ كوه دَ مُشْكِلات
۳	گَلِه تَولَى و قوقريا
۵	گُرگ و بُزْغِله
۷	چومِيده گَر و مار
۹	كَلْ مِرتِيَكَه و پاشه
۱۱	روباھ و چِيلو
۱۳	روباھ و نِقاب
۱۵	زاڭ و طاوُوس
۱۶	قوقرى و نَرَگَو
۱۹	كورشوپرک، مُرغاكو و حَيوانَاي وحشى
إِي كِتاب دَ لِهجه هزارگى نوشته شُدَه و مخصوص برای سواد آموزى	

مشخصات کتاب

نام کتاب:	افسانه های آیزوپ (۲)
نویسنده:	آیزوپ یونانی
ترجمه:	فرهاد زاهدی
ناشر:	موسسه سوادآموزی و فرهنگی هزارگی
رسام:	فرهاد زاهدی
نوبت:	إنترنيت (پی دی ایف)
تاریخ چاپ:	۱۳۹۳ / ۲۰۱۵ م

Book Information:

<i>Book Title:</i>	“Aesop’s Fables” (selection # 2)
<i>Author:</i>	Aesop
<i>Translation:</i>	Farhad Zahidi
<i>Publisher:</i>	Hazaragi Literacy & Culture Organization
<i>Illustrations:</i>	Farhad Zahidi
<i>Edition:</i>	e-book (pdf)
<i>Year of publication:</i>	2015 A.D./ 1394 A.H.

موسیسه سواد آموزی و فرهنگی هزاره گی